VALS SENSE MANS

camino
a quatre silencis /
dellà-ahir vaig perdre
el cor de la platja on florien els teus llavis de paper cremat /
amb dos, amb tres ossos de pluja & un silenci feréstec
ballen aquests miralls de cendra
damunt la misèria
                que de bell nou estrenà
una bella antiga brusa
de vaixell sense mànigues de suro
        sense l'acció d'esquinçar
o d'esquinçar-se l'estany on van morir els meus dits
—socarrades veus de pell
sucoses encara de nits de sorra argentada / el verb *fracassar,*
pedretes de llum
disfressades amb la careta de cera d'uns cargols de vent
que m'han demanat l'harmonia de sang d'un record imaginat /
                [la mort
escapçava les pestanyes del sexe
mentre tu et fonies dins les sabatetes de gisca del meu cor equi-
                [noderm